

نگاهی به کتاب

ویژگی‌های جغرافیایی کشورهای اسلامی

○ محمدحسین بوچانی

○ ویژگی‌های جغرافیایی کشورهای اسلامی

○ تأليف: دکتر محمدعلی احمدیان

○ ناشر: انتشارات سخن گستر، ۱۳۸۲، ص: ۹۸۰ تومن

۶۲
د. ر. ه. ن. ز. ۹۷

کارآمدی یا ناکارآمدی روابط اقتصادی، اجتماعی و سیاسی و فرهنگی آن کشورها را برای سیاستمداران، اقتصاددانان، جامعه‌شناسان و نظریانها مشخص نماید.

در فصل اول کتاب، قلمرو جهان اسلام و واحدهای سیاسی مربوط به آن مورد بررسی قرار گرفته است.

محدوده مورد مطالعه کتاب شامل مناطق جغرافیایی شمال افریقا، منطقه جنوب غرب و غرب آسیا، منطقه آسیای مرکزی، منطقه جنوب و جنوب شرق آسیا و جنوب شرقی اروپا است.

قلمرو ایدئولوژی اسلامی از قرن اول هجری به بعد سیر تحول تاریخی متفاوتی را پشت سر گذاشته است. قرن اول هجری همراه با بیشترین گسترش مزهای جغرافیایی برای مسلمانان بود، به طوری که تا قبل از پایان این قرن مسلمانان توانستند از شمال غرب خود را به مراکش و الجزایر کنونی که زیر سلطه روم شرقی قرار داشت برسانند. همچنین در قرن اول هجری شمال افریقا، بین‌النهرین، فلات ایران، آسیای مرکزی و تمامی شبه جزیره عربستان ضمیمه قلمرو اسلام شد.

در طول قرن دوم هجری، از جانب شرق مزهای قلمرو اسلام تا مواراء‌النهر و افغانستان و رودخانه سند و از سوی غرب تا اسپانیا و مرکز فرانسه کنونی گسترش یافت. درگیری با مسیحیان، اختلافات درونی و تضعیف حکومت‌های اسلامی ویژگی‌های قرون بعدی سرزمین‌های اسلامی است. فصل نخست تغییر و تحولات مزهای جغرافیایی کشورهای اسلامی را به صورت کلی موردنویجه قرار داده است.

در این فصل درصد جمعیت مسلمانان نسبت به کل جمعیت جهان و مساحت ۳۶ کشور مورد مطالعه کتاب در جدولی به صورت مشخص معرفی شده است.

نویسنده در فصل دوم کتاب به تاریخ تحول واحدهای سیاسی و دولت در جهان اسلام می‌پردازد که نقطه شروع این تحول از تشکیل امپراتوری عثمانی است. در ادامه با بررسی تشکیل دولتهای جدید در جهان اسلام، نویسنده به زمینه‌های شکل‌گیری و استقلال کشورهای اسلامی در مطالعات بنیادی درباره کشورهای اسلامی می‌تواند زمینه و بستر

تشريح می‌شود. به باور نویسنده تغییر الگوی مصرف آب و استفاده بهینه از منابع موجود، ضرورت انکارناپذیری است که افزایش جمعیت بر اهمیت آن می‌افزاید. ویژگی‌های جمعیتی در جهان اسلام عنوان فصل ششم کتاب است. در این فصل موضوعاتی چون تعداد، توزیع و ترکیب جمعیت مسلمانان جهان؛ میزان افزایش و زمان دو برابر شدن آن؛ مسایل مربوط به امید به زندگی، آموزش و بهداشت و درمان مورد بررسی قرار گرفته است. نویسنده در پایان این فصل نتیجه می‌گیرد که چنانچه کشورهای اسلامی در جهت بهره‌برداری از منابع طبیعی و رونق اقتصادی تلاش نمایند، جمعیت فراوان آنها به پشتونهای برای تحقق رشد اقتصادی آنها تبدیل خواهد شد، در غیر این صورت جمعیت زیاد بر بار هزینه‌های دولت افزوده و مشکلات اقتصادی اجتماعی متعددی را ایجاد خواهد کرد.

فصل هفتم به مسایل شهری و روستایی در جهان اسلام اختصاص دارد. نویسنده در این فصل به بررسی ویژگی‌های تحول تاریخی شهرهای اسلامی در عصر حاضر و رابطه شهر و روستا در قرون اولیه اسلامی و نیز در عصر جدید می‌پردازد.

شهر اسلامی دارای شاخصه‌های خاصی همچون وجود مسجد، بازار و محله‌های مسکونی «با ویژگی بدون جدایی گزینی» است. همچنین بستر تاریخی فضای جغرافیایی کشورهای اسلامی دارای مشخصه‌های متفاوتی است که به تناسب شرایط اقلیمی، فرهنگی، اجتماعی و غیره، موجب گوناگونی کالبدی و فضایی شهرها در این کشورها شده است. مسایل اقتصادی جهان اسلام عنوان فصل هشتم کتاب است. در این

به عقیده دکتر احمدیان، روند تحولات اجتماعی - سیاسی و افزایش سطح آگاهی و جریانات روشنگری و عواملی از این قبیل مانع استمرار استعمار و شرایط وابستگی و تحت‌الحمایگی کشورهای اسلامی گردید

قرن‌های ۱۸ و ۱۹ توجه نموده است. به عقیده مؤلف روند تحولات اجتماعی - سیاسی و افزایش سطح آگاهی و جریانات روشنگری و عواملی از این قبیل مانع استمرار استعمار و شرایط وابستگی و تحت‌الحمایگی کشورهای اسلامی گردید. علاوه بر این ضعیف شدن کشورهای استعمارگر در جنگ جهانی دوم حس استقلال طلبی و ملی‌گرایی را در کشورهای اسلامی تشید نمود.

فصل سوم با عنوان مناطق و مناظر توپوگرافیک جهان اسلام، به توصیف ویژگی‌های توپوگرافیک و ناهمواری‌های کشورهای اسلامی اختصاص دارد. ویژگی‌های اقلیمی در جهان اسلام، عنوان فصل بعدی کتاب است. دکتر احمدیان در این قسمت تختست محدوده مورد مطالعه را به دو قسمت تقسیم کرده، سپس به اجمال دو نوع آب و هوای آن محدوده را مورد بررسی قرار داده است:

- (۱) قلمرو اقلیم خشک
- (۲) قلمرو اقلیم استوایی

در فصل سوم و چهارم محدودیت‌های محیطی به عنوان یکی از ویژگی‌های محیط جغرافیایی کشورهای اسلامی در نظر گرفته شده است. موضوع در فصل پنجم، بنیادهای زیستی و بحران‌های زیست محیطی در جهان اسلام است. در این فصل منابع آب، خاک و مشکلات زیستمحیطی در جهان اسلام و در دریای خزر و دریای آرال، آلدگی محیط زیست در قزاقستان و در نهایت کمبود و بحران آب در محدوده مورد مطالعه

بستر تاریخی فضای جغرافیایی کشورهای اسلامی دارای مشخصه‌های متفاوتی است که به تناسب شرایط اقلیمی، فرهنگی، اجتماعی و غیره، موجب گوناگونی کالبدی و فضایی شهرها در این کشورها شده است

در فصل دهم کتاب «ویژگی‌های جغرافیایی کشورهای اسلامی» فرض بر این است که از دیدگاه جغرافیایی کلیه بحران‌های سیاسی دارای منشأ سرزمینی بوده و از علل تاریخی و جغرافیایی خاصی سرچشمه می‌گیرند

ژئوپلیتیکی کشورهای اسلامی را در بعد جهانی مطرح نمود. از جمله این رویدادها می‌توان به کشف منابع نفت و گاز و باز شدن دروازه‌های آسیای مرکزی «به لحاظ اقتصادی» و جریان استقلال طلبی در کشورهای زیرسلطه و قوع انقلاب‌ها و رهایی از استعمار و بهم خوردن موازنه قوا «به لحاظ سیاسی» اشاره نمود. ولی آنچه در نقشه جغرافیایی کشورهای اسلامی در بعضی از کشورها وجود دارد، ارزش موقعیت مکانی در کره زمین است که این اهمیت سوق‌جیشی آن کشورها را در موقعیت ژئواستراتژیک جهانی قرار داده است.

در این فصل با اشاره به مناطق ژئوپلیتیک مانند خلیج فارس، تنگه هرمز، باب‌المندب و کانال سوئز به موقعیت ژئوپلیتیکی کشورهای اسلامی اشاره شده است.

فصل آخر کتاب به بررسی انقلاب اسلامی و تأثیر آن در دیگر کشورهای اسلامی اختصاص دارد.

به طور کلی مؤلف هدف از تلاش جامع تألیف این کتاب را تهیه منبع اصلی برای درس دو واحدی دوره کارشناسی جغرافیا با عنوان «ویژگی‌های جغرافیایی کشورهای اسلامی» ذکر می‌کند و طبق تأیید گروه جغرافیای دانشگاه فردوسی مشهد، این کتاب به عنوان منبع اصلی این دو واحد درسی شناخته شده است. بنابراین مؤلف بر طبق سرفصل‌های این دو واحد سعی در تدوین مطالب کتاب نموده است. ولی به نظر می‌رسد که عنوان کتاب کلی تراز مفاهیم و مطالب تدوین شده باشد.

بنابراین بهتر است که با اضافه کردن کلمه «کلی» به عنوان کتاب (ویژگی‌های کلی جغرافیایی کشورهای اسلامی) عنوان را با محتوای کتاب هماهنگ نمود.

همچنین شایسته بود که نویسنده در تبیین مفاهیم و عنوان‌ها و دسته‌بندی ویژگی‌های جغرافیایی کشورهای اسلامی، این ویژگی‌های جغرافیایی را به دو بخش ویژگی‌های جغرافیای انسانی و جغرافیای طبیعی تقسیم می‌کرد.

در فصل اول کتاب تعریفی از جهان اسلام ارائه شده است که با کمی دقت روشن می‌شود که جامع و مانع نیست. تعریف چنین است: «جهان اسلام» به محدوده‌ای اطلاق می‌شود که از سواحل شمال غربی قاره افریقا تا مجمع‌الجزایر اندونزی در جنوب شرقی آسیا امتداد یافته است. در حالی که مناطق مسلمان‌نشین دیگری در اروپا و اروپای مرکزی و دیگر نقاط کره زمین وجود دارد. بنابراین به نظر می‌رسد که تعریف دقیق از مفهوم جغرافیایی برای جهان اسلام در هر صورت ناقص باشد، چرا که نمی‌تواند تمام پارامترها و شاخص‌های کشورهای اسلامی را در بر گیرد. کتاب در ۱۸۴ صفحه و با استفاده از ۱۱۵ منبع فارسی و ۱۰ منبع لاتین تدوین شده است.

فصل فرآیند رشد و توسعه اقتصادی کشورهای اسلامی با توجه به شاخص‌های تولید ناخالص ملی و نرخ رشد سالیانه تحلیل شده است. با وجود اینکه ساختار اقتصادی کشورهای اسلامی در مقایسه با هم بسیار متفاوت است، ولی در مجموع بیشتر آنها صادرکننده منابع طبیعی هستند. دومین ویژگی ساختار اقتصادی این کشورها تکیه بر محصولات کشاورزی است، به طوری که ۱۹ درصد تولید ملی در کشورهای اسلامی از این بخش اقتصادی است و در مقایسه با میانگین جهانی حدود ۵ درصد، بسیار بالا است.

مؤلف در این فصل با استناد به برخی فرضیه‌هایی که در سال‌های اخیر رد شده‌اند، به نتیجه‌ی دست می‌یابد که چندان قابل قبول نیستند. از جمله اینکه وی افزایش شدید جمعیت شهری و مهاجرت‌های روس‌تاییان به شهرها را عامل کاهش تولید و انبوه مصرف‌کنندگان بیان می‌کند، ولی با بررسی میزان تولید عکس این فرضیه ثابت شده است. یعنی اینکه امروزه شهرها و شهرنشینی خود عاملی مثبت در تولید اقتصادی اند نه در مصرف انبوه.

جغرافیای سیاسی جهان اسلام عنوان فصل نهم تألیف است. در این فصل تنوع ساختار حکومتی مرازهای سیاسی و اختلافات اراضی، تشکل‌های منطقه‌ای مثل سازمان کنفرانس اسلامی (Organization of Islamic Countries) و سازمان بانک توسعه اسلامی (Islamic Development Bank) یا بازار مشترک اسلامی و شورای همکاری همکاری‌های اقتصادی (ECO)، بازار مشترک اسلامی و شورای همکاری خلیج فارس تحلیل و بررسی شده است.

بنابراین به باور نویسنده کتاب، افزایش همکاری‌های اقتصادی به جای کشش‌های سیاسی می‌تواند زمینه‌های مساعدی برای سرمایه‌گذاری مشترک کشورهای اسلامی فراهم آورد تا در این زمینه به تبادل بازرگانی و ارائه فرصت‌های تجاری پردازند. اما این امر مستلزم درک فضای جغرافیایی، اجتماعی و اقتصادی توسط دولتمردان در این کشورهاست.

فصل دهم به تحلیل و معرفی مناطق بحرانی جهان اسلام از حیث نظامی و سیاسی اختصاص دارد. در این فصل فرض بر این است که از دیدگاه جغرافیایی کلیه بحران‌های سیاسی دارای منشأ سرزمینی بوده و از علل تاریخی و جغرافیایی خاصی سرچشمه می‌گیرند.

به عقیده نویسنده کشورهای اسلامی به چند دلیل کانون بحران‌های جهانی را تشکیل می‌دهند که از جمله این دلایل به وجود ابهام و اختلاف نظر در خطوط مرزی، تفرقه افکنی کشورهای استعمارگر و به طور کلی اختلافات کشورهای اسلامی اشاره می‌نماید.

در پایان این فصل نتیجه گرفته می‌شود که در حال حاضر کشورهای اسلامی دچار اختلافات و کشمکش‌های متعددی هستند. عنوان فصل یازدهم، مسایل ژئوپلیتیکی و مناطق استراتژیک در جهان اسلام است. رویدادهای قرن بیستم، به خصوص نیمه دوم این قرن، اهمیت